

THE ROMANIAN ORTHODOX ARCHDIOCESE IN THE AMERICAS

SAINT NICHOLAS - ROMANIAN ORTHODOX CHURCH

45-03 48 Av. Woodside NY, 11377; www.stnicholaschurch.net

Mântuiește, Doamne, poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta; biruință binecredincioșilor creștini asupra celui potrivnic dăruiește. Și cu Crucea Ta păzește pe poporul Tău.

PROGRAMUL LITURGIC ÎN SAPTAMANA 11 - 17 SEPTEMBRIE

Miercuri 13 septembrie:

Acatistul Sfintei Cruci ..... 7.00 PM

Joi 14 septembrie: **ÎNĂLȚAREA SFINTEI CRUCI**

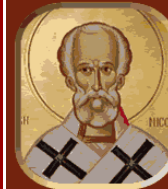
Utrenie și Sfânta Liturghie ..... 8.30 AM

Duminică 17 septembrie:

Utrenie și Sfânta Liturghie ..... 8.30 AM

Preot Paroh: Marius Daniel Dumitrescu

917· 592· 2571 - mobil

THE ROMANIAN ORTHODOX METROPOLIA OF THE AMERICAS

SAINT NICHOLAS

ROMANIAN ORTHODOX CHURCH

WOODSIDE, NEW YORK

45-03 48th Ave.
Woodside, NY 11377

tel: (718)784-4453
cell: (917)592-2571

EVANGHELIA DIN DUMINICA DINAINTEA ÎNĂLȚĂRII SFINTEI CRUCI

Zis-a Domnul: Nimeni nu s-a suit la cer decât Cel ce S-a coborât din cer, Fiul Omului, Care este în cer. Și, după cum Moise a înălțat șarpele în pustie, așa trebuie să Se înalțe Fiul Omului, ca tot cel ce crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică. Pentru că Dumnezeu așa a iubit lumea, încât pe Fiul Său Cel Unul-Născut L-a dat, ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică. Fiindcă n-a trimis Dumnezeu pe Fiul Său în lume ca să judece lumea, ci ca să se mântuiască prin El lumea. (IOAN 3, 13 - 17)

Curățirea de gânduri

La început, curățirea are o orientare morală.

„Curățirea, în esență, este nevoița pe care o face omul când se ferește să facă lucruri rele și face lucruri bune. Adică începe cu o morală; are o orientare morală la început. Omul învață sa postească și tot ce mai e nevoie pentru a înainta în stadiile de început.”

Pentru că orice păcat și patimă este un rezultat al conlucrării dintre energia demonică și propria noastră voință, de aceea și curățirea se dobândește odată cu alungarea din suflet a energiilor diavolului.

În Evangheliile vedem că Hristos alunga demonii ca să-i elibereze pe oamenii stăpâniți de diavol. În această perspectivă ermineutică [a curățirii] trebuie să vedem tămăduirile demonizațiilor.

Dar, desigur, Părinții Bisericii definesc concret curățirea ca pe eliberarea inimii și a minții de sub stăpânirea gândurilor și a patimilor. Ca să înțelegem la ce anume se referă Sfinții Părinți când vorbesc despre curățire, trebuie să subliniem că sufletul omului are două energii: energia noetică și energia rațională. Omul, prin energia noetică, intră în contact cu Dumnezeu, iar prin energia rațională cunoaște lumea înconjurătoare. În starea lor firească, energia noetică se află în inimă și are pomenirea lui Dumnezeu, iar energia rațională se află în creier și alcătuiește gândurile. Când aceste energii se amestecă, iar gândurile din intelect iau în stăpânire mintea și coboară în inima – adică în partea patimitoare a sufletului, unde se afla pofta și iutimea – atunci se naste necurătia minții și a inimii. Astfel, curățirea, în tradiția ortodoxă, este înțeleasa ca eliberarea energiei noetice de gânduri – nu doar de gândurile rele, ci și de cele bune.

“Ce înseamnă curățirea? Curățirea înseamnă să se duca din minte toate gândurile și să rămână numai un singur gând. Iar gândul acesta este pomenirea lui Dumnezeu, întipărirea în inima omului a pomenirii lui Dumnezeu, care lucrează de acum 24 de ore din 24.”

În starea de cădere, mintea este stăpânită de multe gânduri, fiind în stare de nefuncționare, de aceea trebuie activată.

„Punem în funcțiune ceva nefuncțional, iar ceva-ul acesta este mintea. O curățim, o frecăm bine-bine, scoatem toate înțelesurile din minte, toate gândurile; mintea asta o facem de-un-singur-gând, începe rugăciunea de-un-singur-gând; nu de multe gânduri, de-un-singur-gând. Și aceasta este tămăduirea minții, aceasta este redobândirea pomenirii lui Dumnezeu și mintea aceasta își recapătă de-acum memoria pe care o pierduse.”

Astfel, omul începe cu lucrurile exterioare, adică cu evitarea păcatului, iar după aceea înaintează spre lumea sa lăuntrică.

„Vedem la Părinți că există curățirea, există și luminarea. Iar curățirea am subliniat că nu înseamnă o curățire în sens pur moral, ci într-un sens moral care are o semnificație ascetică. Vasăzică, la Părinți, curățirea este o stare ascetică, la care omul ajunge după o luptă, nu doar de evitare a păcatului, pentru că evitarea păcatului face oricum parte din nevoiță, parte integrantă din nevoiță, ci și de curățire a inimii.

Curățirea inimii nu înseamnă doar să eviți păcatul. Curățirea inimii înseamnă să plece din inimă orice gând, și să se duca în rațiunea omului. Să fie tinute în rațiune toate gândurile, adică modul în care gândește omul, iar inima să rămână fără gânduri. Numai cu un singur gând, numai cu rugăciunea. Acest lucru este extrem de important.

Odată dobândită, se numește Rugăciunea inimii; se mai numește și rugăciune de-un-singur-gând. Este un singur gând, care e însăși rugăciunea, care înseamnă pomenirea neîncetată a lui Dumnezeu, aceasta este curățirea inimii, după Sfinții Părinți. Nu doar evitarea păcatului. Aici, în Grecia, s-a impus o concepție puritană despre starea de curățire a omului.”

Este o învățătură de bază a Părinților faptul că mintea trebuie să se golească de toate gândurile, și bune, și rele. Desigur, gândurile, chiar și gândurile viclene, trebuie să existe în rațiune, pentru că altfel omul nu poate să trăiască în mediul înconjurător; astfel, când Părinții spun că trebuie să nu avem gânduri, nu înțeleg să eliminăm gândurile din rațiune-intelect, ci din mintea care lucrează în inimă.

Trebuie ca mintea omului să se curatească de toate prejudecățile. Dar ce anume înțeleg Părinții prin asta? Înțeleg și prejudecățile morale, și prejudecățile imorale, și aici este ciudățenia, că cineva trebuie să elimine absolut toate gândurile.”

Unii citesc scrierile patristice, și nu au sesizat distincția dintre minte și intelect, au impresia că trebuie să elimine toate gândurile viclene din rațiune și să lase acolo numai gândurile bune. Aceasta însă nu este o interpretare corectă, nici ceva care să poată fi realizat. „Cine face asta o să ajungă până la urmă puritan, ori mai degrabă o să ajungă la balamuc; nu așa se fac lucrurile. Scopul nu e să elimini gândurile viclene, pentru că, dacă nu știi ce-i un gând viclen, cum o să știi de ce să te ferești? Cum să elimini gândurile viclene? Este posibil așa ceva?”

E ca și cum nu te-ai mai gândi deloc la lucruri rele, ci doar la lucruri bune. Bine, atunci cum o să fii Părinte duhovnicesc și-o să îndrumi lumea, dacă nu ai, ca să zic așa, în cap, adică în rațiunea ta, gânduri viclene? Trebuie să știi ce sunt lucrurile acestea viclene. Dacă n-ai viclenia în cap, și vine diavolul, o să-i cazi imediat în gheare, pentru că nu să știi să discerni. Nu sunt posibile lucrurile acestea.

Dar Părinții nu vorbesc despre eliminarea gândurilor din rațiune, pentru că din rațiune n-ai cum să elimini gândurile, lucrul acesta este exclus, pentru că scopul rațiunii e tocmai să raționeze, să gândească. Când spunem, «gând» înțelegem ceea ce avem în gândirea omului, dar eliminarea gândurilor se face nu din gândirea omului, ci din mintea omului. Mintea trebuie curățită de gânduri și să se golească de tot, ceea ce înseamnă că mintea trebuie să scape nu doar de gândurile rele, ci și de cele bune, și să se golească de tot. Și numai atunci, din moment ce rațiunea se ocupă cu bazele Rugăciunii minții, atunci poate rugăciunea să meargă din rațiune în minte, după ce a avut loc separarea lor. Asta înțeleg Părinții când vorbesc despre curățire.”

Ierotheos, mitropolitul Naftaktosului